

POKOŁATAĆ (4) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz kołatać); oba a jasne.

inf pokoładać (1). ◇ *fut* 2 sg pokołacesz (1). ◇ [3 sg pokołace.] ◇ *praet* 3 sg m pokołatał (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Porozbijać na kawalki, połamać, zniszczyć, zburzyć wiele* [[kogo, co], co (pl)] (3) : Theodorus pokołatał Bogi pogánłkie *SkarŻyw* 188 *marg.*

Zwrot: »pokoładać na części« (1): Nierozumiey áby lię w tym kłamłtwá dopuścił ten S. iłz ofiárę Bogom Pogánłkim obiecuie. Bo táką obiecowáł iáką vczynił: to iest iłz ie pokołatać miał ná części/ á frebro z ktorych vczynione było vbogim rozdáć *SkarŻyw* 189.

Szereg: »pokoładać, porozbijać« (1): A on [św. *Teodorus*] rzekł: káż Bogi łwe przednieyłze do mey komory znośić iłz ie okádę y domá ie vczcę [...]. Był temu rad Cefárz/ przyniešiono ie do Theodorá. A on zámknąwłszy lię znimi/ włszytki pokołatał/ porozbijał *SkarŻyw* 188.

[*Przen:*

W połączeniu szeregowym: Y trzyma ie [*Chrystus słupy i filary*] iułz w obu rękach łwych/ á ládá kiedy zatrząńnąwłszy iemi obáli/ potłucze á pomołace [!]/ y pałac y Antykryłthá s tymi Philifłtyny nieobrzeszanego łercá *KrowObraz* N4.]

2. *Zastukać w drzwi kołatką, przen* (1) : O nędzny kluczniku otho łłyłzyłz iž łam ten Pan then klucz [*do nieba*] dzierzý/ á nie otwiera im iedno wiernym łwoim/ thák mi łie zda iž y łam pokołacełz [...]/ á ty drzwi tobie nie będą nigdy otworzone. *RejAp* 39.

Synonimy: 1. *pobić, poborzyć, pogruchotać, połamać, porozbijać, potłuc, stłuc.*

Formacje współrdzenne cf KOŁATAĆ.